

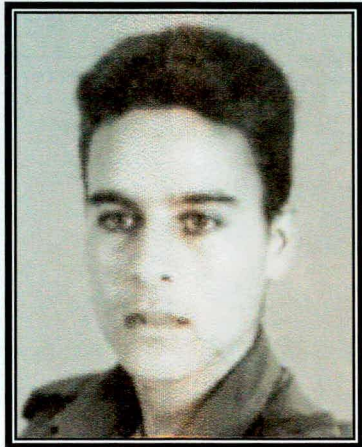

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

סמל ראשון אסף שרון ז"ל

בן טובה ושלמה

נולד בירושלים

בתאריך ב' בתמוז תשל"ח, 7/7/1978

התגורר בירושלים

התגייס ביולי 1996

שרת בחיל החימוש

נפל בעת שירותו

בתאריך י"ג בטבת תשנ"ט, 1/1/1999

נקבר בהר הרצל

אזור: ד חלקה: 9 שורה: 5 קבר: 5

הותיר אחריו הורים וארבעה אחים

בן 20 בנפלו

קורות חיים

בן טובה ושלמה. נולד ביום ב' בתמוז תשל"ח (7.7.1978) בירושלים. בן אמצעי בין חמישה בנים, אלישע ויניב הבוגרים ממנו ועודד ורועי שנולדו אחריו. אסי החל את לימודיו היסודיים בשכונת בית וגן והמשיך את הלימודים בשכונת גילה, לשם עברה המשפחה.

כשהגיע לגיל תיכון בחר במסלול של פנימייה צבאית, ועבר ללמוד במכללת חיל-חימוש בצריפין. אסי סיים את לימודיו בהצטיינות, המשיך ללימודי עתודה בטכנאות רכב והוסמך כטכנאי. פרויקט הגמר שלו, שהתמקד בנושא זיהום האוויר, זכה בשבחים רבים מכל בוחניו.

אסי אהב מאוד בעלי חיים והיה חבר פעיל בחברה להגנת הטבע, שבמסגרתה טייל בכל חלקי הארץ ורכש אהבה גדולה למולדת. מגיל צעיר אהב כדורגל, והיה אוהד פעיל ומסור של קבוצת 'הפועל ירושלים'. בנערותו פיתח אסי את תחביב האספנות בעקבות סבו אלישע, ואסף בשקדנות בולים, שטרות ומזכרות בעלות ערך.

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

כשהיה בן ארבע-עשרה, בשנת 1992, החל אסי להתעניין בפוליטיקה בכלל, וביצחק רבין בפרט. הוא שמע את רבין מבטיח בתעמולת הבחירות "ביכולתי לשנות", האמין בו ועקב אחר התנהלותו. לאחר רצח רבין בנובמבר 1995 אסף אסי חומרים בכתב, מדליות ותמונות שציינו את האיש והאירוע.

אסי גדל והיה לצעיר נאה ורגיש, בן, נכד ואח מסור. בן המשפחה חנינה פורת סיפר עליו: "נהגת להאזין שעות למוזיקה ישראלית רומנטית, קראת ספרים שעסקו במורשת הקרב של צה"ל, הקפדת תמיד לצאת מהבית מסודר ומטופח, ותמיד עם בגד חדש מתנה מאמא. יחד עם אבא שלמה הערצתם את הפועל ירושלים, ועשיתם שעות יפות ביחד. כדי לאפשר לכם לצאת למשחק כל הבית שינה את סדר יומו, העיקר שתספיקו... דאגתך לבית, עזרתך לאמא טובה ולאבא שלמה והטלפונים שצלצלת לרועי הקטן החולה בבית - היו דוגמה למסירותך לבית."

בחודש יולי 1996, בדיוק ביום הולדתו ה-18, התגייס אסי לצה"ל. הוא יכול היה להישאר כמדריך במכללה, אך בחר לשרת בגדוד נח"ל. כששאל אותו אביו על בחירתו זו ענה בחן "אבל הכומתה מתאימה לעיניים." אסי שירת במחלקת חימוש במפקדת הגדוד, כמכונאי רכב ובהמשך כסמל המחלקה. סיפר מפקדו דרור: "היית מטייל בין ההיאחזויות ונוסע לסדנאות. אתה, נהג משאית והגנרטור מאחור... היית סמל מחלקה מדהים ומי שהכיר את סמל המחלקה לפניך, יודע מה ההבדל בין אדם שדואג לעצמו לבין אדם שדואג אך ורק לחבריו. להיות קצין ולפקד על חיילים זה קל... להיות חייל כמו כולם ולדעת לפקד ולדאוג לחיילים שהם קודם כל חברים שלך זה הרבה יותר קשה, ועשית זאת בצורה יוצאת דופן."

מפקד היחידה שבה שירת, סא"ל אבי כותב: "בחרת במסלול צבאי ארוך, שהחל בפנימייה צבאית והיה אמור להמשיך במסלול הקבע, מסלול שהולכים אליו רק מי שרוצים לתרום לעם ישראל ולמדינת ישראל... נפגשנו מספר פעמים בשיחות ובראיונות אישיים ובכל פעם הרגשתי שעומד מולי אדם נפלא, בוגר מגילו, שיודע מה הוא רוצה, ואולי יותר מכל דבר אחר, חייל עם אידיאולוגיה, אהבה למדינה ולצבא ועם רצון לתת ולהיות הכי טוב. אסף רצה להתקדם ולצאת לקורס על-מנת שיוכל לתת יותר, לתרום ולסייע. תמיד ראה בצבא אתגר לאומי ואישי. אסף היה חייל יפה וצנוע, מקובל, מפקד טוב שתמיד עזר וטיפל בחייליו."

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

ביום י"ג בטבת תשנ"ט (1.1.1999) נפל אסי בעת שירותו והוא בן עשרים. לאחר נפילתו הועלה לדרגת סמ"ר. הוא הובא למנוחות בבית-העלמין הצבאי בהר הרצל. הותיר אחריו הורים וארבעה אחים. בכיתוב האישי על קברו של אסי נחקקו מילות השיר: "יש אי שם, מישהו חושב עליך. מישהו אוהב אותך מאוד, יש אי שם."

משפחתו של אסי הוציאה לאור שתי חוברות לזכרו. באחת סיפור חייו המלווה בתמונות ובאחרת כותבים אל אסי ועליו בני משפחה, חברים ומפקדים.

כותבת חברתו שולי: "נשמע מצחיק קצת לכתוב מכתב למישהו שכבר מת, אבל מי יודע, אולי הנשמה שלך נמצאת לידי, עוקבת אחרי כל מלה שאני כותבת ומחייכת את החיוך הנבון שלך, נו אתה בטח יודע, החיוך התמים, המתוק והמבוש הזה!... אני אוהבת אותך אסי - אתה אדם מקסים ביופיו ובתכונותיו, ידיד נהדר שתמיד התעניין בשלומם של כולם, אז עכשיו כולם מתעניינים בשלומך..."

על קיר זיכרון לזכר אסי נכתבו שורות מתוך השיר 'מבקשים חיים' שכתב ציון שרעבי: "אלוהים שומע את בכי הלב/ משתתף בצער, חש את הכאב/ מרחם כמו אבא ורוב הזמן אוהב/ לפעמים קוטף גם פרח מלבלב."

אחיו של אסי, עודד, כתב לזכרו את השיר 'איפה אתה?'. מתוך השיר: "יוצא מחדרי ונכנס לשלך/ מתחיל לבכות כשרואה שם רק את השמיכה/ הטייפ והדיסקים פתאום קיבלו הרבה משמעות/ המדים והקיטבג ותעודת הזהות/ הכל נראה שחור פתאום, זה עדיין לא נקלט/ המשפחה בוכה וכולם בהלם מוחלט// פיזמון: איפה אתה, חושב עכשיו ולאן תלך/ איפה אתה יושב עכשיו ואם תחזור אז איך/ מקווה שטוב לך שמה, לא משנה איפה תהיה/ ושתמיד אתגעגע כאן בעולם הזה.// המריבות שהיו כשהיינו ילדים/ המשחקים ששיחקנו כשהיינו עוד קטנים/ האוספים שהיו לך, הבשמים והחולצות/ תמיד אהבת להראות אותם, עכשיו הם רק זיכרונות/ לא יכול לחייך יותר, יכול רק לבכות."

חברתו דנה כותבת: "מהמכתבים הרבים שכתבת לי, היה אחד שאהבתי במיוחד, ובו כתבת לי שיר קצר שנקרא 'געגוע': 'כשאני רואה אותך אני רגוע, וכשאת רחוקה מתעורר בי געגוע, / געגוע זה מין חוט המקשר בן לב

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

ללב, / ככל שהמרחק גדל, / החוט נמתח וזה כואב. 'נתת לי להרגיש
מיוחדת, היית בשבילי חבר אמיתי, חבר לחיים...' "

שנה לנפילתו / אבא

מאבא שנה עברה חלפה ואתה נח את מנוחתך באותה שלווה נפש שאפיינה אותך בטח עם אותו חיוך מתוק שהקרין תמיד אושר ואנחנו כבר שנה מתגעגעים לאותו חיוך מאושר לאותם פנים קורנות שהביעו עינייך היפות מתגעגעים לפסיעותייך היורדות במדרגות הבית, לשמוע את צליל הנשק שפרקת בכניסה, ולראותך מופיע עם החיוך הנהדר, החיבוק לאמא, והטפיחה מאבא והרי התביישת להתנשק, זה לא יאה לנשק ילד גדול אבל בשבילנו תמיד היית ונשאת ילד. זכור לי היום שבו באת אליי, בסיום כיתה י' ואמרת: אבא אני לא רוצה להמשיך ללמוד יותר הופתעתי וביחד שקלנו מה עושים הלאה, ואז עלה הרעיון ע"י היועצת כי אתה מתאים לצבא. וכך הגעת לפנימייה הצבאית, ולשמחת כולם הצטיינת והפכת לתלמיד מוביל עד הגיעך לכיתה י"ג, שם קיבלת את התואר טכנאי. הייתה לך האפשרות להמשיך כמדריך, אבל אמרת: "אבא אני הולך רק לגדוד", ואני זוכר איך הגעת לראשונה עם הכומתה הירוקה של הנח"ל. מאיפה לאיפה נח"ל שאלתי, וענית: "אבל הכומתה מתאימה לעיניים". וכך עם

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

שנה לנפילתו / אבא

עיניים אלה, התקדמת והפכת חייל למופת שכולם התגאו בך. אסף, היית ילד אמצעי בין 5 ילדים, מה שאומרים: "ילד סנדוויץ", ותמיד במרכז הסנדוויץ שמים את הדבר הטוב ביותר, ואתה היית הטוב מכולם. ואז נהננו מכל רגע עימך, אין גבול לגעגועים שאנו חשים אלייך לראות, לגעת, לחוש אותך ולו רק פעם בשנה. אסף, בתפילות מברכים על תחיית המתים, האם יש דבר כזה? האם נזכה לראותך שנית, ואם כן, אני מקווה שזה יבוא במהרה. בשיחה שהייתה לי עם רב, על נושא זה, אמר: "כשטומנים אדם באדמה, זה כאילו זרע שבבוא היום, יפרח וייתן את פריו, ממש תיאור התואם אותך. אני אמשיך להמתין לך, ואם אתה לא תבוא, יבוא היום ואני אבוא אלייך.

דברים בטקס לזכרו / שלי

(נקרא ביום הזיכרון לחללי צה"ל 1999, בטקס לזכרו של אסף שרון, במרכז הברר
בחסות גדוד 903)

ראיתי איך בונים לך קבר ביום עם שמש יפה. עד אז לא הבנתי איפה אתה, אז
קלטתי בעצם שהגוף שלך מונח שם ללא רוח חיים. מחשבות מנסות לשחזר את
אותם רגעים שישבת שם מול השמשה הקדמית שותת דם וכואב, אולי מחזיק
את הרגלים, אולי מעולף עם הראש מונח על ההגה. מחשבות אחרות מנסות
לדעת את המחשבות שלך שאולי אפילו אתה שם, באותו הזמן לא ידעת, שאלו
הן האחרונות. דרכים להתמודד, מנסים להאמין, שאתה בתפקיד דני-דין נמצא
פה איתנו, בעולם שלנו, בכל המקומות בו בזמן, רואה אותנו, עצוב כשעצוב לנו
עלייך, צוחק מהשטויות הרגילות, נוגע, מחבק, מלטף, שומע את כל השיחות
שלנו, איתך כל אחד בתוך תוכו, והן את השיחות עלייך, כועס שקוראים לך
"אסף" וגאה בעצמך על שהצלחת להראות עד כמה אהבת את הצבא, גאה בכך

דברים בטקס לזכרו / שלי

שעכשיו כולם רואים את אוסף המדליות שלך. בתמונות שלך עם הכרזה של "הפועל ירושלים", עם סנדי, עם אלישע, עם אבא שלך בבית של דודה תחיה, עם הנשק בטיילת, בנופש באשקלון, בגדוד בכולן אתה כל-כך אמיתי וכל-כך חי, מנמש לא להאמין שההפך הוא הנכון, לאן נעלמת לנו ילד? איך אפשר להאמין שלעולם לא נראה עוד את העיניים הירוקות המדהימות שלך, ולא נשמע את הצחוק המתוק שלך...? למה, פעם המחשבה עלייך הייתה מעלה רק חיוך, והיום החיוך טבול בדמעות.

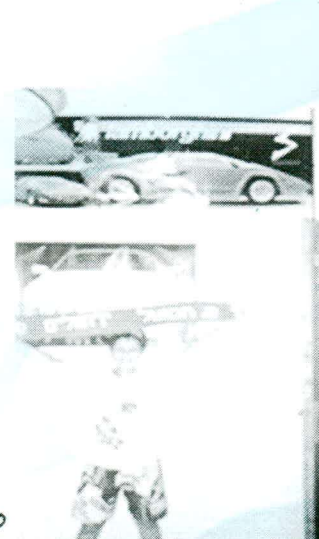
מידע נוסף

היגדל ויתעגל וייכניי גדל עימנו,
 וכולו נשמה טובה נוחיכת מהלב

אהבתו לכדורגל והמועל ירושלים התבטאה
 כבר מקטנות הקבוצה לא שכחה את זה ונערך
 משחק לזכרו ביום ה- 30 למותו

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

מידע נוסף

עם אבא

מידע נוסף

בסדר עזר

A color photograph of a man in a military uniform standing on a stone ledge overlooking a city. The photo is mounted on a light-colored card with a white border. A small white label is at the bottom right of the card.

7.7.78 נולד בירושלים
1.1.99 נהרג ביום
נקטף כפרח
מאדמת ירושלים
בעודו עלם צעיר

יש אי שם מישהו חושב עליך מישהו אוהב אותך כל כך יש אי שם...

60	59	58	57	56	55	54	53	52	51	50	48	47	46	44	43	42	41	40	39	38	37	36	35	34	33	32	31	30	29	28	27	26	25	24	23	22	21	20	19	18	17	16	15	14	13	12	11	10	9	8	7	6	5	4	3	2	1		
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35	36	37	38	39	40	41	42	43	44	45	46	47	48	49	50	51	52	53	54	55	56	57	58	59	60

בן, אח, חבר ואהוב
אחד עשר שנים בלעדייך
סמ"ר אסף (אסי) שרון

נעלה ונתייחד יחד עם זכרו

בגעגועים ובכאב רב

בטקס אזכרה שייערך בהר הרצל,

ביום רביעי י"ג בטבת תש"ע (30/12/09)

בשעה 15:30

משפחת שרון